

Op ontdekkingstocht door Andalusie

Er staat een straffe wind aan de **Spaanse westkust**. Je ruikt de zilte lucht al van ver en vanaf het moment dat we tussen twee duinen door het strand oplopen, stelt het beeld allerminst teleur. De ruige kobaltblauwe zee, al bijna even helder als de wolkeloze lucht boven ons, steekt prachtig af tegen het hagelwitte zand. Terwijl we het eerste stuk met de **paarden** aan de hand **langs de branding** wandelen, kijkt mijn paard **opgewekt** om zich heen en hij briest af en toe verheugd. Hij heeft er al net zoveel zin in als ik. De **Zahara-trektocht** is begonnen!

Tekst: Marieke Leijnen, foto's: Marieke Leijnen en Trailfinders

Het in het zuiden van Spanje gelegen Andalusie leent zich uitstekend voor een trektocht te paard, waarbij je veel van de diverse natuurlandschappen en de Zuid-Spaanse cultuur meekrijgt. Deze trektocht begint op het Atlantische strand van het dorp dat zijn naam aan de tour heeft meegegeven, maar leidt ons de komende week ook door uitgestrekte velden, pijnbomenbossen en glooiende heuvels om te eindigen in de bergen van het nationale park Alconocales.

Spaanse zadels

Maar zover is het nog niet. Wij zijn immers pas net aan onze Andalusische trektocht begonnen. 'Wij' is een kleine groep van vier ruiters en vijf paarden: twee Belgische vrienden, onze gids Lisa, die de route op haar duimpje kent en veel over de omgeving te vertellen heeft en ikzelf. Naast de paarden waarop we rijden, wandelt er ook een reservepaard los mee. 'Los' moet je in dit geval vrij letterlijk nemen,

want Serenio loopt eigenlijk alleen aangelijnd mee bij Lisa op gevaarlijke plekken. Waar mogelijk dertelt de voskleurige Andalusier vrolijk mee met de rest van de paarden. Soms even zijn eigen plan trekkend - lees: op zoek naar het sappigste stukje gras - maar altijd weer op tijd terug om de groep niet uit het oog te verliezen.

Wanneer we halhouden op een iets breder stuk strand, is het tijd om op te stijgen. Lisa benadrukt dat we deze week in de Spaanse stijl rijden. Dat houdt in: alleen stap en galop en rijden met traditionele zadels en Hackamore (bitloze) hoofdstellen, waarbij je de teugels losjes vasthoudt en eenhandig stuurt. Bij het stijgen en dalen, evenals in de galop, moeten we rechtop gaan staan in de brede beugels. Dat laatste is even wennen, maar de paarden zijn dermate goed aan de hulpen dat we ook in galop de typische rijstijl al snel onder de knie hebben.

Op jacht naar dennenappels

Ik rijd deze week op de grote schimmelruin Pisco: een vriendelijk maar voorwaarts Lusita-

no-paard met heerlijk ruime gangen. Een rustige staproute langs de blauwe zee, afgewisseld met een snelle galop, geeft ons de tijd om aan onze paarden te wennen, waarna we het strand verlaten en richting Barbate rijden. Dit is een klein vissersstadje dat zijn tempo heeft aangepast aan het warme klimaat en de grillen van het getij: bij eb stroomt het zeewater weg uit de rivierdelta en komen de bootjes op het modderige droge te liggen. Bij vloed wint de rivier langzaam maar zeker weer terrein. Een speling van de natuur, die vanaf de lange brug waar wij overheen rijden, goed te zien is.

Na Barbate rijden we door een groot pijnbomenbos, waar we enkele locals tegenkomen die een hoge boom ingekommen zijn om dennenappels naar beneden te schudden. Lisa weet ons te vertellen dat mensen uit de omgeving dit regelmatig doen om de pijnboompitten die in de dennenappels zitten te oogsten. Het is een mooie tocht door het bos. Iets minder leuk zijn de steekvliegen die ons om de oren zoemen. Ik vroeg me deze ochtend nog af waarom Lisa met

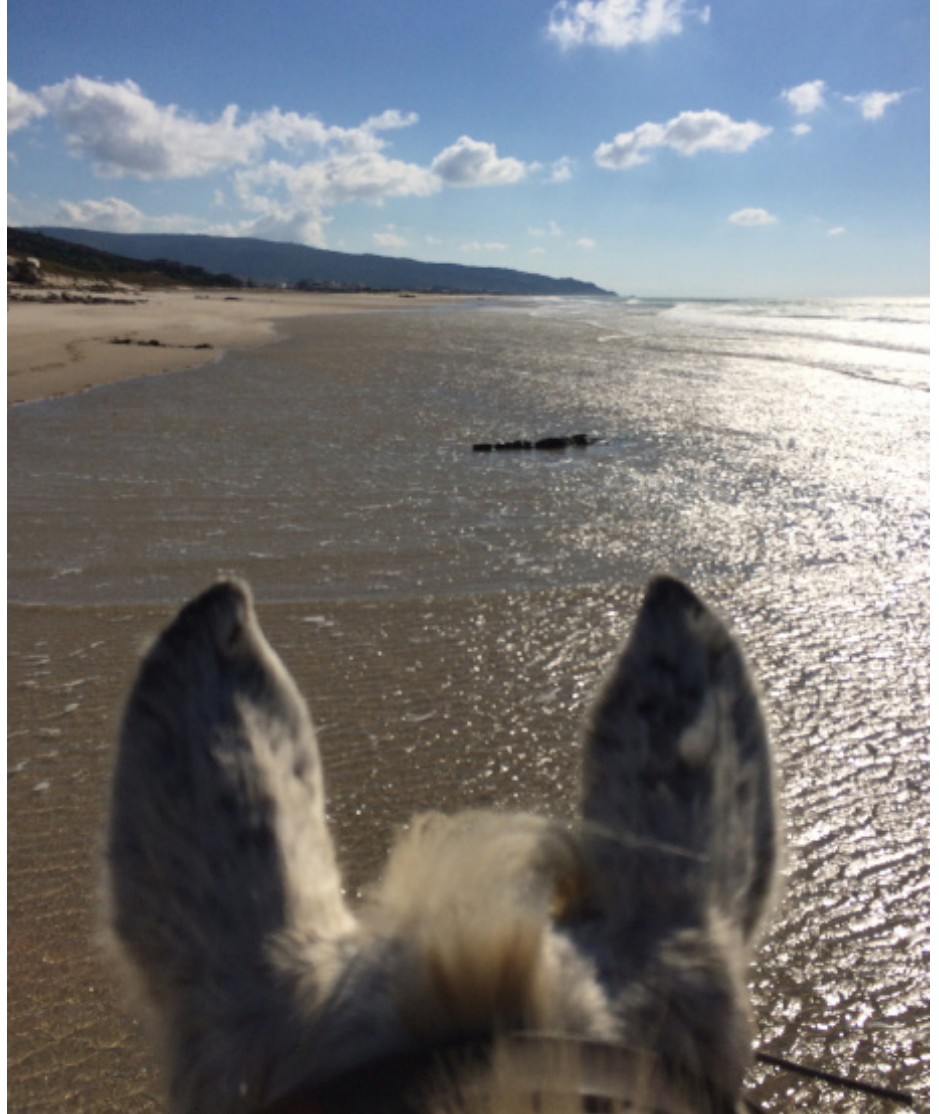
dit warme weer een vest met lange mouwen had aangetrokken, maar nu begrijp ik waarom. Al snel zie ik hier en daar rode bulten op mijn blote armen verschijnen en ik voel er ook een paar jeuken op mijn bovenbeen. Morgen niet vergeten om anti-insectenmiddel mee te nemen! Na een korte picknick aan de rand van het bos vervolgen we onze weg langs plattelandsweggetjes in de richting van de coral waar de paarden de nacht zullen doorbrengen. Wij worden met de auto naar ons hotel in Zahara gebracht.

Galopperen over het strand

Dag twee begint wederom op het strand. In tegenstelling tot het winderige weer van gisteren, zijn de omstandigheden van vandaag volgens Lisa ideaal: eb (dus een breed strand), zon, bijna geen wind en, om het helemaal af te maken, het complete strand voor ons alleen. Al galopperend door de branding en over het harde zand horen we de wind in onze oren suizen en voelen we de waterdruppels in ons gezicht spatten: beter kan de dag niet beginnen. 's Middags kruisen we akkers en volgen we landweggetjes door een heuvelachtig landschap naar een typisch Andalusisch wit dorp genaamd Los Naveros, waar we de paarden achterlaten. Na zo'n lange rit hebben we wel trek gekregen. Daarom lunchen we met heerlijke tapas in een typisch Spaanse venta.

De volgende ochtend gaan we wat meer van de gebaande paden af en trekken we weer de natuur in. We stijgen en dalen in een glooiend heuvellandschap, galopperen al zigzaggend over een smal paadje tussen de cactussen door en komen bij in de schaduw van een kurkboombos, waarvan de bast van de bomen om de zeven jaar geoogst wordt.

In de namiddag laten we de paarden achter in een ruime coral bij Paterna, terwijl wij met de auto naar het bergdorpje Alcala de los Gazules rijden. De Belgen en ik besluiten om nog even snel een cerveza te pakken op een terrasje en van de laatste zonnestralen van de dag te genieten. Onderweg naar ons hotel kunnen we de verleiding niet weerstaan en kopen we ook nog wat vers gepofte kastanjes bij een stalletje van een ouder Spaans echtpaar. Dat het daarvoor een behoorlijke uitdaging wordt om later op de avond ook nog het uitgebreide diner in

het hotel te nuttigen, mag de pret niet drukken.

Pracht en praal: Spaanse rijsschool

Vandaag hebben de paarden een rustdag. Wij maken een excursie naar het hart van de Spaanse ruitwereld: Jerez de la Frontera. De stad is het gezicht van de Koninklijke Spaanse Rijsschool, waar ruiters worden opgeleid in de klassieke Andalusische dressuur. Hier mogen wij een kijkje nemen in de piste en de historische stallen. De elegante en raszuivere Andalusische hengsten, aangeduid als 'Pura Raza Española' (afkorting: PRE), zijn op stal al een plaatje om te zien. Maar ze worden pas echt indrukwekkend wanneer ze onder het zadel schijnbaar moeiteloos switchen van passage naar piaffe en de Spaanse pas.

Later die dag keren we terug naar Alcala om een authentieke Spaanse zadelmakerij te bezoeken. Lisa vertelt ons dat ook de zadels waarmee

wij rijden door deze zadelmaker zijn gemaakt. Aangezien zijn zadels prinsheerlijk zitten, kan ik mij goed indenken dat deze Spanjaard favoriet is bij ruiters in de traditionele Spaanse stijl en van over de hele wereld bestellingen krijgt om zadels en hoofdstellen te maken.

Spaanse modder tussen de hoeven

De volgende dag zijn zowel de paarden als hun ruiters goed uitgerust. We gaan op weg naar een goede poetsbeurt voor de paarden en het kweken van spierballen bij het uitkrabben van de hoeven: de klei en hard geworden Spaanse modder zit namelijk muurvast in de holten van de hoeven! In de heuvels rond Paterna rijden we langs uitgestrekte grasvlakten en fincas, waar onze groep vrolijk wordt begroet door het gehinnik van paarden, gebalk van (muil)ezels en geloei van koeien of stieren die in nabijgelegen weilanden staan. Er is deze ochtend veel »

Verschillende vakantiemogelijkheden

De Zahara-tour is één van de trektochten die wordt georganiseerd door de ranch met 150 paarden gelegen in de Mijas-bergen nabij Fuengirola. In het seizoen worden er meerdere tours georganiseerd op verschillende niveaus, die ook te boeken zijn via jouw reisorganisatie. Ook het boeken van een vakantie op de ranch zelf, waarbij je in één van de kamers (ieder met eigen badkamer) slaapt en dagelijks in de omgeving rijdt, is mogelijk. De ranch wordt gerund door de Duitse Nicole, die de ranch in de afgelopen 25 jaar steeds verder heeft uitgebreid en haar paarden zelf fokt en traint. De meeste gidsen (en gasten) op de ranch zijn Duits, maar iedereen spreekt er goed Engels.

De Andalusiër

Het Andalusische paard staat bekend om zijn koelbloedige karakter en temperament, leergierigheid en een groot vertrouwen in de ruiter. Dat maakt dit paardenras een favoriet voor de dressuur, maar in Spanje worden deze paarden ook veel voor recreatief rijden en op het platteland ingezet. Schimmel komt het meest voor als kleur, maar ook zwarte, bruine of voskleurige vachten zijn mogelijk.

gelegenheid om te galopperen en dat doen we dan ook volop.

We lunchen uitgebreid bij een venta naast een authentiek wit kerkje, waar we tijdens het eten uitkijken op onze paarden die heerlijk staan te rusten in de schaduw van de olijfbomen. 'Uitgebreed' is hier een lichtelijk understatement, want de ene na de andere heerlijke Spaanse specialiteit wordt opgediend. En weigeren is onbeleefd, toch? Na de middagpauze stijgen we dus met volle magen weer op. We stappen de berg op naar (en langs) Alcalá richting de coral in Patrite waar de paarden zullen overnachten. Wij slapen deze avond voor het laatst in Alcalá.

Als berggeiten de berghelling op

Vandaag staat in het teken van een bergrit door het natuurreservaat van Alconocales. Het is dik vier uur rijden naar de lunchplek in de bergen, dus we gaan 's ochtends al vroeg op pad. De avontuurlijke route leidt ons langs smalle

bergpaadjes, een sprookjesachtig bos van kurkbomen, steile berghellingen en diepe greppels. Het is hard werken voor onze paarden, die echter weinig problemen lijken te hebben met de instabiele ondergrond. Als een ware berggeit klautert Pisco omhoog. Als ruiter is mijn enige taak dat ik het paard zo weinig mogelijk hinder door veel in de beugels te staan en hem niet uit balans te brengen.

Met al dat klimmen en dalen is het teken van Lisa dat we de lunchplek hebben bereikt een welkome afwisseling. We genieten tussen de loslopende koeien onder de olijfbomen van de laatste picknick van onze tocht, waarna we de daling inzetten. We blijven deze keer op de weg

en stappen de rest van de route naar beneden, waar de vrachtwagen ons op de parkeerplaats al staat op te wachten om de paarden terug te brengen naar hun thuisbasis. Wij genieten nog even na met een koud drankje uit de koelbox voordat ook wij per auto terugrijden naar de ranch in Fuengirola.

Zonنية ruitervakantie

Het is het einde van deze bijzondere reis die ons in het hart van Andalusië bracht. De uiteenlopende landschappen zijn wonderschoon en het weer is er (meestal) goed. Klein aandachtspuntje: er wordt in een relaxed tempo gereden. Hoewel er op bepaalde plekken zeker ruimte is voor (ren)galopsessies, leg je - ook omdat draven niet mogelijk is - een groot deel van de dag stapvoets af. Maar wanneer je een gevorderde ruiter bent die een zonnige ruitervakantie zoekt met een goede balans tussen ritten van vijf tot zes uur per dag waarbij je veel van de omgeving kunt zien en ook nog voldoende tijd over wilt houden om een dorpje te ontdekken of naar het strand te gaan, is de Zahara-tour een aanrader! 🐾

Voor meer informatie:

Trailfinders Ruitervakanties
Nederland (00 31) 43 3253466
België (00 32) 12 74 74 94
www.horseholiday.com

